

Hæftelser, men ogsaa Prioritetsgæld, der skal tages i Betragtning. Der bliver det samme Tilfældet. Det er aldeles tilfældigt, om der hviler Prioritetsgæld paa Tienderne eller ikke, om Ejerne have betalt Tienderne kontant eller have gjort Laan paa dem, og at gøre Statens Tilskud til disse Tienders Aflysning afhængige af saadanne Forhold synes meget urigtigt. — For Hæftelsernes Vedkommende vil Reglen jo blive den, at jo større Hæftelser, jo mindre Værdi Tienden altsaa har, jo mindre Købesum den følgerig er indkøbt for, desto større Tilskud gives der. Det synes dog at være et ret underligt Grundlag at gaa ud fra. Og Prioritetshæftelsen gør Forholdet endnu mere tilfældigt.

Hvis Lovforslaget gennemføres, som det nu foreslaas med Hensyn til dette Punkt, vil det derfor føre til, at nogle af Ejerne af de indkøbte Tiender faa et stort Tilskud, ja, i visse Tilfælde maaske endog større Tilskud, end de ville kunne faa, hvis det skulde beregnes efter Tiendens Værdi, thi det kan godt forekomme, at Hæftelserne paa Tienden, især naar man tager Hensyn til Prioriteterne, kunne være saa store, at Byrderne overstige Tiendens virkelige Værdi. Og dog skal Ejeren have $\frac{7}{25}$ af Byrdens Kapitalværdi minus Skatten. Altsaa, nogle kunne faa et stort Tilskud, mens andre faa kun et lille eller slet intet Tilskud. Ja, det kan endogsaa føre til, at adskillige Kirketiendejere kunne faa direkte Tab og Udgift ved en saadan Tiendeaflysning. Det kan nemlig let stille sig saaledes, at det Beløb, der skal henlægges til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse, af den Kommission, der skal bestemme Beløbets Størrelse, bliver fastsat saa stort, at den Part, som Tiende-ejeren eller Tiendeyderen, hvad man nu vil sige, skal tilsvare, kan komme til at overstige endogsaa ret betydeligt de aarlige Vedligeholdelsesudgifters kapitaliserede Sum.

Jeg har meget nøje Kendskab til et Tilfælde, som i denne Henseende er oplysende, og som jeg tror det rigtig kortelig at referere. Efter den bestaaende Tiendeaflysningslov kan man, naar man kan enes derom, afløse Tienden, men hvis det er en Kirketiende, der afløses, skal der ogsaa efter den bestaaende Lov henlægges en Sum til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse. Man gjorde i 1895 Forsøg paa at faa Kirketienden afløst i et Sognovre i Jylland, og der blev saa nedsat en Kommission til at bestemme, hvilken Sum der skulde henlægges til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse. Jeg har Forretningen

her i min Haand, om nogle af de ærede Medlemmer skulde ønske at gøre sig nærmere bekendt med denne Sag, end de kunne blive efter min Fremstilling. Det fremgaar af Forretningen, at almindelige Vedligeholdelsesudgifter til Kirken, Udgifter til Synet, Ekspenser, Assurance osv. i Gennemsnit i de sidste forudgaaende 14 Aar havde andraget 188 Kr. 13 Ø. aarlig. I de samme Aar havde Kirken haft Indtægter af Jord og andet til et Beløb af 43 Kr. 69 Ø. aarlig, saa Udgiften havde oversteget Indtægten med 144 Kr. 44 Ø. aarlig. Dersom man kapitaliserer dette Beløb efter en Rentefod af 4 pCt., naar man til en Sum af 3,611 Kr. Men inden Kommissionen nedsattes, som skulde fastsætte den Sum, der skulde henlægges til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse, blev der afholdt Syn over Kirken, og af Synsforretningen, som jeg ogsaa har her, fremgaar det, at Kirken baade udvendig og indvendig var almindelig godt vedligeholdt. Men Synet mente dog, at der var Mulighed for og for visse Tings Vedkommende Sandsynlighed for, at man i en overskuelig Fremtid kunde komme til at foretage visse Reparationer. Samtlige disse Arbejder anslog Kommissionen til at kunne koste 5,650 Kr. Altsaa, selv om man gaar ud fra, at disse Reparationer skulle foretages straks, kommer man, naar man lægger dette Beløb til de andre 3,611 Kr., kun til en samlet Sum af 9,261 Kr. Men da de i Udsigt stillede Reparationsarbejder jo kun skulde foregaa i en nærmere eller fjernere Fremtid, var der egentlig ikke tilstrækkelig Grund til at beregne hele dette Beløb som nødvendigt til Forøgelse af den Sum, der skulde henlægges. Men uagtet denne Sum tilligemed den kapitaliserede Sum af den aarlige Vedligeholdelse kun blev tilsammen 9,261 Kr., saa bestemte Kommissionen dog, at der skulde henlægges 14,000 Kr. til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse. Dette Eksempel kan nok gøre en lidt ængstelig for det Facit, Ejerne af indkøbte Kirketiender kunde faa, naar de faa en Forpligtelse som den, Lovforslaget søger at paalægge dem til at frigøre sig fra deres Hæftelser over for Kirkens Vedligeholdelse. Skatter og Afgifter for denne Kirke var 54 Kr. 3 Ø. Kapitalværdien heraf, altsaa 1,350 Kr. 75 Ø. Efter de Regler for Tilskud til Tiender, der ejes af vedkommende Ejendoms Ejer eller til indkøbte Tiender, for at bruge et mere kort Udtryk, som findes i Lovforslagets § 2, 2det Stykke, skulde Ejerne altsaa i det af mig